

Meerudgift kan see Deputaternes Art og Mængde, hvilket dog maatte vistes oplyst. Deraf, at der Intet er udtalt om Deputaternes Art og Mængde, følger, at det er den Art og Mængde, der er voteret i Finantsloven, og naar Udvalget vil eftersee en foregaaende Antegning ved Sorø Academies Skovvæsen, vil det der finde bemærket, at alle Skoeffecter i det her foreliggende Aar have været højere betalte, end det var beregnet; men nu er det en Skif — og det er vistnok rigtigt — ved Beregningen af de Deputater, der i Sorø leveres fra Forsvæsenets Side, at man beregner til Indtægt, altsaa opfører paa Indtægtsiden, den Sum, der svarer til de udeliveredede Deputater efter de gangbare Priser, og dernæst paa Udgiftssiden optager den tilsvarende Sum, ligeledes efter de gangbare Priser. Hvad man sætter, er i Grunden ganske ligegyldigt, thi Summen gaaer ind paa et Sted og gaaer ud paa et andet Sted; den fremkomne Overskrivelse hidrører fra, at disse Deputater baade paa Indtægts- og paa Udgiftssiden ere beregnede efter de gangbare Priser, der have været noget højere, end det var forudsat i Bevillingen, hvorimod Arten og Mængden selvfølgelig er den samme, siden der ingen Bemærkning er gjort derom. — Endnu skal jeg kun med Hensyn til Kunstacademiet bemærke, at jeg ikke forundrer mig over, at Udvalget med Hensyn til det har udtalt sig, som skeet er. Sagen er imidlertid den, at Bevillingerne ved Kunstacademiet efterhaanden ere blevne saa indviklede og kunstige, at det er umuligt at sige med nogen Sikkerhed, hvad Meningen er. Jeg tvivler ikke om, at det har været idetmindste en Deel af Rigsdagens Mening at stille Sagen, som den af Udvalget er stillet, og jeg skal derfor ikke gjøre nogen videre Indsigelse mod Udvalgets Bemærkning.

Tfæberning: Da den ærede sidste Taler oplæste, jeg troer det var § 2 af Instruxen for Statsrevisorerne, læste han ganske rigtigt; men han drog en urigtig Slutning deraf. Det ærede Medlem sagde, at der skulde tages Hensyn til, om Overskrifterne havde været nødvendige eller ikke; men der staaer ikke, at Statsrevisionen skal bømme herom. Om de have

været nødvendige eller ikke, vil vise sig, naar Statsrevisionen har gjort Thinget opmærksom paa dem. Saaledes forholder det sig, og saaledes maa det netop være, thi ellers kunde Statsrevisionen kjende, at Undersøgelsen af enhver Uovereensstemmelse var nødvendig, og undlade den. Saaledes havde Statsrevisionen netop begyndt i en tidligere Tid; derpaa hørte den igjen op dermed, men nu lader det atter til, at den ønsker saaledes at stille sig i Mellemhaanden som den, der skal afgjøre dette Spørgsmaal. Det Naturlige for Statsrevisionen er at oplyse for Thinget alle Uovereensstemmelser mellem det Bevilgede og det Udgivne. Saafernt disse beroe paa Omstændigheder, som Statsrevisionen ikke selv kan komme til at erkjende, maa den sende Antegning derom til Ministeriet og forlange Sagen oplyst; men erkjender den selv, hvori Grunden ligger, maa denne blot meddeles, saaledes at Thinget kan godkjende, at Statsrevisionen har opfyldt sin Pligt. Denne har nemlig intet Hverv fra Rigsdagen til at afgjøre Noget som helst; den er, om man vil, Rigsdagens Nie til at see efter og Rigsdagens Referent til at berette; men ved Alt, hvad Revisionen tiltager sig mere, gjør den sit Arbejde ufuldstændigt, og gjør den det vanskeligt for Rigsdagen at eftersee Summene. Det er Statsrevisionens Pligt, at fremlægge alle Uovereensstemmelser imellem Regnskab og Bevillinger klart og let tilgængeligt for Rigsdagen, saaledes at ethvert af dennes Medlemmer kan faae Indblik deri ved at læse Revisionsberetningen, uden at regne efter, uden at dividere med Tøndebøle osv., selv om Regningen er overmaade let. Statsrevisionen regner for Rigsdagen. Det er en af dens første Pligter at gjøre Supplementsregnskaber til Regnskabet, saaledes at dette ligger klart for. Jeg holder mig altsaa overbeviist om, at Statsrevisionen, naar den faaer rigtig overveiet dette, vil rette sig herefter for Fremtiden, og skulde den ikke ville det, haaber jeg, at vi skulde finde Midler til at bringe den dertil. Naar den ærede Statsrevisor staaer op og forklarer, hvorledes han er kommen til denne Forsømmelse, som jeg, efter hvad han nu har udtalt, vil kalde det, er det berettiget, men naar han ikke tillige vil sige, at han, forsaavidt han er Statsrevisor, vil